

ROLURI SCHIMBATE

In atenția obiectivului, de data aceasta, cronicarii sportivi: V. Ranga (Scinteia tineretului), C. Mantu (Sportul popular), I. Chirilă (Sport), M. Popescu (Fotbal), P. Romoșan (Sport) și M. R. Iacoban (Radiodifuziune).

Explicația? În pauza meciului de la Cracovia,

în absența celor 22 de combatanți, colegii noștri, alături de rezervele echipei (Dobrin, Barbu, Răducanu, Ion Ionescu, Greavu și Kallo) împart cu aceștia o celebritate de numai 15 minute...

(Foto: T. Roibu)

DIN LUMEA FOTBALULUI

Recent, Federația engleză de fotbal a suspendat, pentru o etapă sau mai multe, 23 de jucători din prima ligă. În fruntea acestor fotbaliști care au jucat dur sau au avut alte abateri, se află Denis Law, de la Manchester United, suspendat, de altfel, pe o lună de zile.

Se pare că „fair-play”-ul englez a rămas doar pe hirtie...
● Recordul de asistență la un meci de fotbal a fost stabilit în 1950, la Rio de Janeiro, cu prilejul finalei campionatului mondial dintre Brazilia și Uruguay. În tribunele stadionului „Maracana”, inaugurat în ziua aceea, au luat loc 214 500 spectatori plătitori.

Uneori, nu numai echipa adversă se poate aștepta la o întâlnire nedorită cu suporterii echipei gazdă, ci chiar și jucătorii echipei favorite. Un exemplu? Poliția din Genova a trebuit să intervină pentru a-i proteja pe fotbaliștii de la Genova împotriva... priilor lor suporterii, furioși că echipa locală termina doar la egalitate — 1-1 — cu Venezia.

● Chiar dacă nu e vorba de lire sterline, ci de lire italiene, nu este totuși prea plăcut să scoți din buzunar 150 000 de lire, așa cum a făcut Mario Corso, de la Internazionale, achizițindu-și amenda dictată de comisia de disciplină, drept răspuns la ofensa adusă de Corso unui arbitru.

CELTIC SAU RACING?

Amănunte de-a dreptul senzaționale vin să completeze știrile sosit din capitala Argentinei în legătură cu dramatica întâlnire dintre echipele Racing Buenos Aires și Celtic Glasgow, pentru finala „Cupei Intercontinentale” la fotbal. Se anunță astfel că echipa scoțiană are o serie întreagă de indisponibilități în urma jocului deosebit de „temperamental” al argentinienilor. În cursul partidei au survenit mai multe incidente, iar pauza meciului a fost prelungită de arbitru la ...25 de minute pentru calmarea spiritelor...

Într-un timp, Celtic Glasgow a sosit cu avionul la Montevideo în vederea celui de-al treilea meci, decisiv, al finalei. La sosire, antrenorul echipei scoțiene, Jock Stein, a declarat: „Argentinienii au jucat dur din care cauză așteptăm din jucătorii noștri

au avut de suferit. Gazdele au jucat hochei și nu fotbal, pentru meciul de simbioză, voi prezenta trei noi jucători. În ceea ce privește arbitrajul prestat de uruguayanul Esteban Marino, nu avem nimic de reproșat. Totuși, am ajuns la un acord ca al treilea meci să fie condus de o brigadă de arbitri din Paraguay”. La rândul său, Robert Kelly, președintele clubului scoțian, a spus: „Noi așteptăm cu încredere jocul care va avea loc pe stadionul Național din Montevideo, cu toate că avem în echipă indisponibilități. Murdoch, Wallace, O'Neill și Johnson sînt accidentați. Mai mult ca sigur, nu vor juca Murdoch și O'Neill. Acesta din urmă va fi înlocuit cu Auld. Nu cred că în acest joc decisiv să se mai producă incidente regretabile ca cele înregistrate la Buenos Aires”.

Intrebat de ziaristi cine va câștiga cel de-al treilea meci, antrenorul echipei Racing, Jose Pizzuti, a spus: „Echipa care va ști să se odihnească mai bine”. Valentin Suarez, președintele Federației argentinienilor de fotbal, a declarat: „Racing trebuie să joace calm. Dacă va face acest lucru, fără îndoielă că va obține victoria”.

Cunoscutul arbitru uruguayan Esteban Marino a declarat că meciul de la Buenos Aires a fost dificil de condus, desfășurându-se într-o mare tensiune nervoasă. Esteban Marino, care este de 21 de ani arbitru profesionist și a oficiat la trei ediții ale campionatului mondial, a spus în încheiere: „Sînt fericit că mi s-a acordat încrederea să conduc și o finală intercontinentală”.

Sosire la maraton, după 54 de ani...

Maratonul olimpic de la Stockholm (1912) era de mult dat uitării. Și ar fi rămas poate așa, dacă anul acesta nu ni s-ar fi dezvoltat extraordinar record al concurentului japonez, prezent la startul aceluia maraton, dar sosit pe stadion după... 54 de ani, 8 luni, 6 zile, 3 ore, 32 de minute și 20,3 secunde! Miraculosul record nu este rezultatul unei mistificări, ci al ingeniozității unui ziarist suedez.

Iată faptele. Atletul japonez Jizo Kanakuri nu împlinise 22 de ani când s-a aliniat la startul maratonului olimpic.

Dar, deși plecat în cursă, n-a mai ajuns la finis. Nu a fost găsit nici printre concurenții abandonanți. Timp de cîteva zile poliția nu l-a dat de urmă. Maratonistul japonez dispăruse. Abia în 1962, un ziarist l-a descoperit... în Suedia!

„Era o zi foarte călduroasă — își aduce aminte azi, încărunțitul Jizo Kanakuri. În timpul alergării, istovit de sete, vedeam cum la umbra grădinilor îmbietoare, oamenii care urmăreau cursa beau suc de portocale la gheață. Iar când unul dintre ei mi-a oferit un pahar cu bău-

tura care mi se părea dumnezăiască, nu am putut să refuz. După ce am băut sucul, mi-am dat seama că nu mai pot continua cursa și am rămas peste noapte la această familie suedeză ospitalieră. Când m-am întors a doua zi la hotel unde era cazată delegația noastră, am constatat că toți comorții mei plecaseră. Astfel, am rămas în Suedia”.

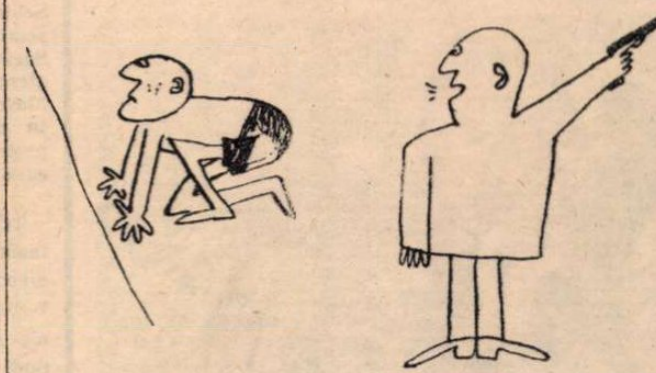
Anul acesta, Comitetul olimpic suedez a vrut să facă un act simbolic de reparație, invitându-l pe bătrînul de 76 de ani să apară în sfîrșit pe stadionul olimpic din Stockholm, unde a fost așteptat cu aproape 55 de ani în urmă. Evenimentul și „recordul” au fost înregistrate pe peliculă și în presă. Ziaristilor care l-au înconjurat, Kanakuri le-a declarat: „N-am ce zice, a fost un itinerar cam lung. Dar tot am reușit să realizez ceva: m-am căsătorit, am șase copii și zece nepoți!”

Pe banca acuzării: fotbalul

O tinăre pereche din orașul polonez Kielce s-a prezentat, nu de mult, în fața unei instanțe judecătorești care urma să decidă în legătură cu acțiunea de divorț intentată de soție, pe motiv că soțul ei nu are altceva în cap decît... fotbalul.

— Și noaptea, dacă îl trezești din somn, îți

spune cîți ani are nu știu ce fotbalist din Anglia, sau cite puncte a realizat în campionatul de acum 10 ani Gornik Zabrze. În schimb, onorată instanță, a uitat data căsătoriei noastre! — Nu este adevărat! a sărit ca ars pîritul. Era în ziua cînd echipa noastră a bătut cu 3-2 pe Ostroviec!

Pe locuri, fiți gata...

Desen de ION DOGAR MARINESCU

PE CONCRET UMOR

În regiunea Banat, la 1 000 de fotbaliști există un singur antrenor calificat.

Spunem cu melancolie: — Doar un antrenor la mie? Asta e — nu se discută — Neglijență... sută-n sută!

Unii spectatori din Piatra Neamț creează un fond sonor asurzitor la meciurile de fotbal.

„Sonorul” este mult prea tare! Echipete ar vrea, îmi pare, Să fie pe teren primiți Doar spectatorii... răgușiți!

Constantinescu, portarul echipei noastre de tineret, are pe conștiință 2 goluri în meciul cu Polonia.

Pentru oaspeți nu avea Nici dulceață, nici cafea. De aceea, fără-ocoluri, li trată cu două goluri!

V. D. POPA

„EXPERTII”!

De o bună bucată de vreme, televiziunea ne răsfată cu tot felul de transmisii sportive, fără să țină seama de distanțe, meridiane și lungimi de undă. Numai în ultimele săptămîni — ca să vorbim de fotbal — ni s-a dat legătura cu Plovdivul, Budapesta, Sofia, Glasgow și Cracovia.

Această avalanșă de evenimente fotbalistice a concentrat lingă televizorul meu nu numai pe fanaticii microbiști, capabili să-și lase casa aprinsă și să fugă la... cuplaj, dar și o variată colecție de unchi, mătuși, bunici, străbunici și alte ramuri seculare desprinse din arborele genealogic al familiei. Strînși în jurul televizorului la adăpostul întinericului, venerabilii adepți ai fotbalului comentează acum cu aprindere și dezinvolt-

tură fazele meciurilor, analizează sistemele de joc și dau sentințe im-placabile. Noi microbiștii, vădit intimidăți de a-plombul discuțiilor, tăcem milc și pe lângă urechile noastre zboară din tabăra „bătrînilor” fraze care ar stîrni și invidia lui Herrera.

— Sistemul „apărării în linie” n-are șanse, fără un stoper incisiv și elastic capabil să acopere o mare suprafață din teren. (Bunicul meu, nea Tudose, 75 de ani, pensionar).

— Orice s-ar spune, sistemul „4-3-3” e o soluție, dar pentru un joc în deplasare, „3-2-3” e mult mai eficient. (Tanti Cristina, 71 de ani, fostă pînă de curînd specialis-tă în... dulceața de coacăze).

— Scoțienii au mai multă coeziune și pregătire moral-volitivă; în plus ei construiesc cu fantezie contraatacuri irezistibile pe aripi și fac „breșă” în orice fel de apărare. (Unchiul meu, Costică, 74 de ani, fost în tinerete campion la... popice).

Ultima reflecție a stîr-nit vehemente contro-verse în rîndul vîrstnicilor care s-au împărțit în două tabere:

— Argentinienii joacă „om la om”.

— Da, dar au un „libero”!

— N-au nici un „libero”. Au un „măturător”!

— Ba n-au nici un „măturător”. Mi-a spus cineva de la U.C.B.I

— Dacă-mi permiteți să-mi exprim o umilă părere, se auzi o voce în întinericul camerii.

— Nu-ți permitem să te bagi în discuția noastră, ripostă corul pensionarilor.

— Habar n-ai ce înseamnă un joc de fotbal, răsund vocea de sten-tor a bunicului...

...Intrigat, aprind lumina electrică ca să-l văd la față pe cel ce îndrăznise să intervină în discuție și fusese alit de aprig admonestat.

„Imprudentul” era... Titus Ozon, vechiul meu amic, invitat la televi-zor!

GEORGE MIHALACHE

POȘTA MAGAZIN • POȘTA MAGAZIN

MARIN BERCEANU, TURNU MĂGURELE. — Arbitrul de linie, la fotbal, le revine, în principal, semnalizarea pozițiilor de ofsaid, ca și a situațiilor cînd mingea a ieșit afară din teren (aut sau corner). Conducătorul de joc poate să nu țină însă seama de „fanionul” tușierului, în cazul cînd, fiind pe fază, consideră că semnalizarea a fost greșită (un exemplu recent: Octavian Comșa, la meciul Steaua — F.C. Argeș). În ce privește hînturile sau faulturile survenite în suprafața de pedeapsă, dacă acestea au fost comise de echipa în apărare și, deci, sancționarea lor este legată de buclucăsa lovitură de la 11 metri, arbitrul de linie va sta,

cum se spune, „în banca lui”, lăsînd ca aprecierea s-o facă arbitrul de centru. Altfel, se pot ivi situații neplăcute.

V. BUTAN, Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Apropo de răspunsul dat de antrenorul Silviu Ploieșteanu, de la Steagul roșu, că n-a fost consultat la alcătuirea echipei naționale, aveți următoarea observație:

Faptul e justificat. Care-a fost

raționamentul? Teacă-nții a consultat Foarte bine...

clasamentul!

GH. OZBUNEA, Sibiu. — Ungaria n-a cîștigat niciodată campionatul mondial de fotbal. În

1954, ungurii puteau fi considerați 99 la sută cîștigători ai titlului, dar au pierdut în mod cu totul neașteptat finala cu R. F. a Germaniei: 2-3.

GHEORGHE CON-STANTIN, comuna Draceea. — Fotbaliștii Negre, de la Steaua, urmează liceul. Ați pierdut, deci, sticla de șampanie. În viitor, fiți mai prudent: faceți pariuri pe „Pepsi-Cola”!

AUREL POPESCU, Si-meria. — Jucător de performanță, atât la tenis cit și la hochei pe gheață, Ion Tîrîac a înțeles în cele din urmă să se consacre numai tenisului. Și rezultatele au arătat că a făcut o alegere bună!

VIRGIL SCHIOPESCU, Timișoara. — 25 de puncte pentru epigrama dv.! „Politehnică Timișoara, echipa lui Popa Petre și Popanică, jucînd fără vlagă, nu realizează rezultatele așteptate”!

Situația-i cam proastă, dar normală, de socoți. Pentru că-n echipa

noastră Sînt doi „Popi” și 9... „morți”!

ALEXANDRU MIHĂILESCU, Pitești. — Ce se întîmplă dacă cel de-al treilea meci dintre Celtic și Racing nu soluționează problema învingătorului? Se dă cu banul...

ION POȘTAȘU

Exponate care ar putea figura în viitorul „Muzeu al sportului românesc”

Articolul nostru consacrat necesității înființării unui muzeu național al sporturilor nu a rămas fără ecou. Lista de „mostre”, întocmită la prima inspirație, a trezit — așa cum ne-am așteptat de altfel — imaginația multor cititori. Emilian Georgescu, de pildă, ne face propunerile de mai jos. Lista rămîne în continuare deschisă.

— Parașuta Smarandei Brăescu.
— Tricoul rugbistului George Vraca.
— Primul avion de sport I.A.R. (sau, măcar elicea lui).
— Prototipul aparatului cronofotografic „Telesid”
— Medalii, diplome, ecusoane din „colecția” lui Dinu Cristea.
— Afisele și programele primelor reuniuni de trap și galop de pe hipodromul Floreasca.
— Afise ale galelor de box și lupte de la circula „Sidoli”.
— Fotocopii ale brevetelor nr. 1 de maestru emerit și maestru al sportului.
— Prima legitimație a lui Peci (Pelschovski).
— Fluturul arbitralului Denis Xifando.
— Colecția revistei „România” editată de Oficiul Național de Turism (O.N.T.) între 1938 și 1940.